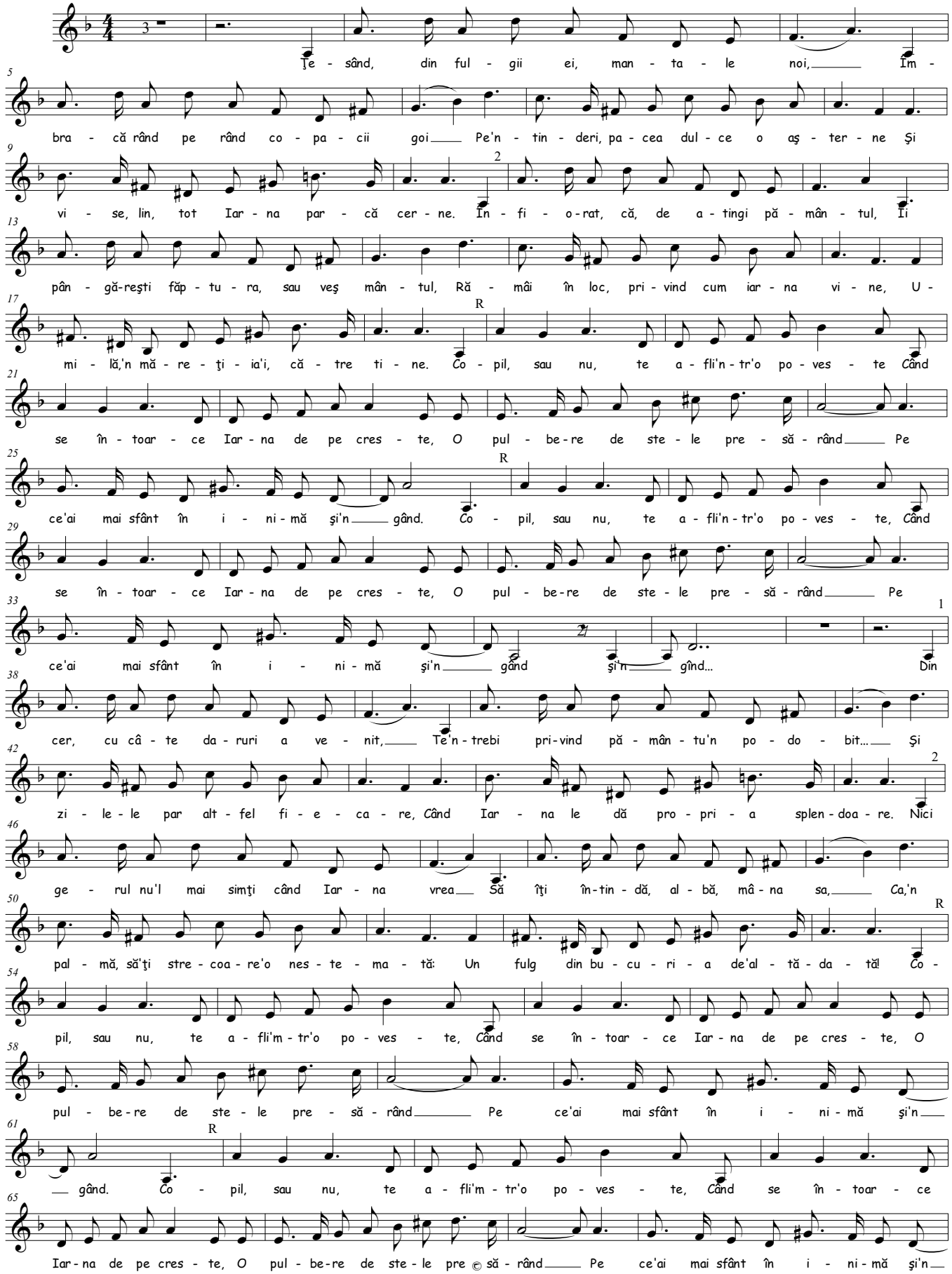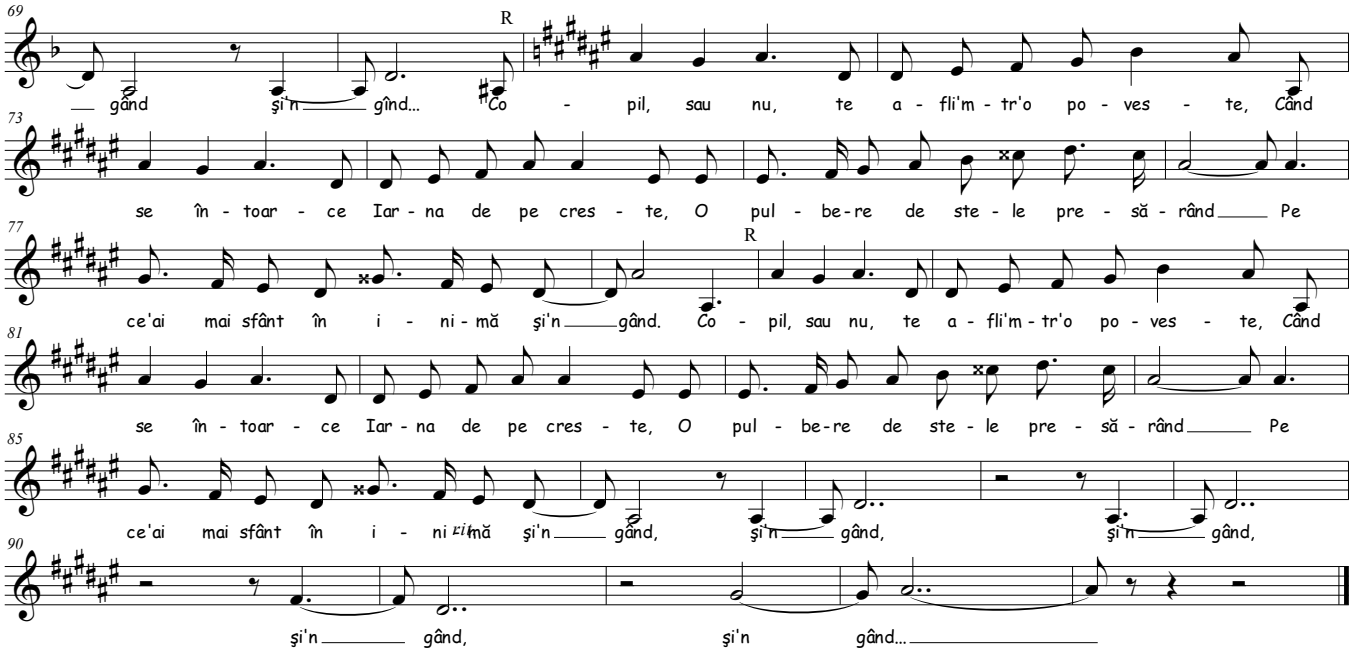Când se întoarce Iarna de pe creste

muzica: Mircea Bucescu

versuri: Elia David

Țesând, din fulgii ei, mantale noi,
Îmbracă, rând pe rând, copacii goi…
Pe-ntinderi, pacea dulce o așterne
Și vise, lin, tot Iarna parcă cerne.

Înfiorat, că, de atingi pământul,
Îi pângărești făptura sau vesmântul,
Ramai in loc… privind cum Iarna vine,
Umilă,-n măreția-i, către tine.

Din cer, cu câte daruri a venit,
Te-ntrebi privind pământu-mpodobit…
Și zilele par altfel, fiecare,
Când Iarna le dă propria splendoare.

Nici gerul nu-l mai simți când Iarna vrea
Să îți întindă, albă, mâna sa,
Ca,-n palmă, să-ți strecoare-o nestemată:
Un fulg, o bucurie-adevărată!

Copil, sau nu, te afli-ntr-o poveste,
Când se întoarce Iarna de pe creste,
O pulbere de stele presărând
Pe ce-ai mai sfânt în inimă și-n gând ...